UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De irriguis axe datis a p[at]re caleph. ca. xiiij

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

bellicoſe erant, tum qꝛ digniores. Sciebat
enim iude regnū eſſe promiſſum. ⁊ manaſſe
⁊ effraim benedixiſſe iacob ꝓ beneficio Io-
ſeph patris eoꝝ. Sꝫ ipſe quoqꝫ ioſue effrai-
ta erat. dedit aūt effraim extra ſortē aliorum
agrū ſichem quē dederat iacob ſingulariter
ioſeph filio ſuo: ⁊ ſepeliuit in eo oſſa ioſeph
Hieronym⁹ tñ teſtat̄ ſe vidiſſe in ſichem ſe-
pulcra alioꝝ vndecim patriarchaꝝ. ⁊ credi-
bile eſt ꝙ queqꝫ tribus ſuū patriarchā retu-
lit in ſuam ſortem.

Hebron data eſt caleph.
Capitulum. XII.

Eceſſit autē ca-

leph fili⁹ iephone ad ioſue coram
omī ꝑplo. Et ait. Noſti q̄ locutus
ſit dominus de me ⁊ de te ad moyſen. ⁊ ꝙ iu
rauit mihi moyſes in reditu ab exploratiōe
dicēs. Terra quam calcauerit pes tuus erit
poſſeſſio tua in eternū. Pollicituſqꝫ ē mihi
dn̄s terrā in q̄ inuenim⁹ enachim te audiēte
Quadraginta ⁊ q̄nqꝫ anni ſunt ex q̄ locutus
eſt dn̄s verbū hoc. ⁊ hodie. lxxxv. annorum
ſum. ſic valēs vt eo tp̄e valebā. Benedixitqꝫ
ei ioſue ⁊ tradidit ei ebron in poſſeſſionē. et
quieuit terra a prelijs.

Qūo ioſue ſorte diuiſit terrā decē tribub⁹
Capitulū. XIII.

Terrā cōuocauit

ioſue eccl'iam in ſylo: ⁊ ait. Senui
bonū eſt vt terrā quam ꝓmiſit no-
bis dominus ſorte diuidamus. Et aſſum-
pſit de ſingulis tribubus tres induſtrios vi-
ros ad ꝯſiderandā terrā: deditqꝫ eis decem
viros metiendi peritos: quos ꝓpter artē ve-
ritas nō lateret. mandās eis ne ſꝫm quātita-
tem terrā metirent̄. Sed ſꝫm eſtimationē fe-
licis terre ⁊ q̄ minus eſſet idonea. Nam ſe-
pe pluris ſunt decem iugera q̄ꝫ centū. ⁊ ꝙ in
ſcriptis redigerent terre diuiſionē. Viri aūt
circūeuntes terrā ⁊ eſtimātes ſeptimo mēſe
reuerſi ſunt ad eum in ſylo. ꝓiectiſqꝫ ſortib⁹:
prima ſors iude egreſſa eſt. ſecūda ſymeōis.
tertia beniamin Hec ſors anguſtiſſima fuit
ꝓpter terre fertilitatē. Tulerāt eñ hiericho ⁊
hieroſolymā Quarta effraim. q̄nta medieta
ti manaſſe. ſexta iſachar. ſeptia zabulonitis.
octaua aſeritꝫ. nona neptalim. vltima dani-
tis. Et notandū ꝙ ſꝫm cōceſſionem terre ꝑ-
us factā duabus tribubus ⁊ dimidie. ⁊ tra-
ditionem poſtea factam ſꝫm ſortes nouē tri
bub⁹ et dimidie. Varie quandoqꝫ loquunt̄
auctores. Legitur enim ꝙ iudas habuit ter
ram ſine ſorte. ⁊ ꝙ obtinuit hieruſalem. nec
potuit inde eijcere iebuſeū. que de cōceſſio-
ne dicta ſunt. Alibi legitur ꝙ beniamin poſ
ſedit hieruſalem: quod de traditiōe dictū ē.
Iterū legitur ꝙ ioſue locutus eſt ſeptem tri
bubus dicens Vſqꝫquo torpetis ignauia.
Date mihi viros qui diuidant vobis terrā.
Cunqꝫ hoc omībus dixiſſet: ſeptem tm̄ legi
tur hoc dixiſſe. quia due trib⁹ ⁊ dimidia ter-
ram conceſſam quaſi traditam poſſidebāt.
Inde eſt ꝙ hoc nomen iudea diuerſis mo-
dis accipit̄. Quandoqꝫ dicit̄ iudea tota ter-
ra ꝓmiſſionis. ⁊ tūc a iudeis dicit̄. ſꝫm quod
dicit̄ pompeius iudeā feciſſe tributariā. q̄n-
qꝫ iudea tm̄ regnū iuda: vt ibi. Audiuit Io-
ſeph ꝙ archelaus regnaret in iudea. Q̄nqꝫ
ꝓ ſola ſorte iude: vt ibi. Iudea ⁊ hieruſalem
id ē ſors iude ⁊ beniamin Si ergo circa hoc
ſibi obloqui vident̄ auctores. determinan-
dū eſt ſꝫm terrā ꝯceſſam vel traditā. Nā iu-
das ⁊ effraim maio
rem habuerūt cōceſ
ſam vel traditā So
li autē duo ioſue ⁊
caleph quaſi ꝓuile-
giati ſine ſorte terrā
habuerunt Caleph
ebron habuit Ioſue
tamnatha vel tamna ſara: ⁊ etiā ſichem ſꝫm
ioſephū. Hanc partem elegit ſibi ioſue poſt
diſtributionem omnibus factam tanqꝫ bo-
nus diſpenſator. Sed ⁊ leuitis ſeparauit q̄-
draginta ⁊ octo ciuitates ad inhabitandū
quarū decem prius acceperant in amorrea.
De reliquis trigintaocto tres cōſtituit ciui-
tates refugij. ebron de iuda. ſichim ex effra-
im. de neptalim cedes Tunc locuti ſunt filij
ioſeph ad ioſue. Cur dediſti nob̄ quaſi poſ-
ſeſſionem vnius funiculi: cum ſimus tante
multitudinis. Reſpōditqꝫ ioſue ad effraim
⁊ manaſſe. Popul⁹ multus es ⁊ fortis. non
eris ꝯtentus ſorte tua. ſed tranſibis ad mon
tem: ⁊ poteris vltra terminos terre ꝓmiſſio-
nis ꝓcedere: ⁊ parare tibi locum.

Potuit eſſe vt nunc
eſt ꝙ in eadem ciuita
te diuerſi habuerunt
quod ſui iuris erat.
qđ fere in ſingulis vi
demus fieri.

De irriguis ātē datis a patre caleph.
Capitulum. XIIII.

e **O tempoꝛe aſcē**dit caleph in terrā ſibi traditā: et ꝑcuſſit i ebron tres filios enach. ⁊ aſcēdēs inde obſedit ciuitatē dabir: q̄ ꝓus vocabaẗ cariathſepher, id eſt ciuitas lrarū. Ciues ei⁹ ſcꝑtores erant. Quam cū inueniſſet munitā ait. Qui prim⁹ ꝑcuſſerit vrbem hāc ⁊ ceperit dabo ei axam filiā meā vxorē cum ea. et cepit eā othoniel fili⁹ cenez frater caleph iunioꝛ eo. Erāt autē vterini fratres tm̄. Nam ille filius iephone: iſte ꝟo fili⁹ cenez dr. niſi forte pater eoꝛū binomi⁹ fuerit. Dedit itaqꝫ caleph filiā ſuā axam fratri ſuo in vxorē. Que cum pergeret cū viro ad vrbem traditā ſibi. ſuaſa eſt a viro ſuo vt peteret a p̄re ſuo agrū in cōuallibus. Suſpirauitqꝫ ⁊ fleuit vt ſedebat in aſino. Cui caleph. Quid habes i q̄t. At illa. Da mihi benedictionē. Terrā arentē dediſti mihi: iunge ⁊ irriguā. Deditqꝫ caleph ei irriguum ſuperius ⁊ irriguum inferi⁹. id eſt agroſ irriguos circa ciuitatē ab oriente ⁊ occidente.

In paralipomenon dr ebrō cariotharim. id eſt ciuitas ſiluarū. vel cariathbaal. id ē ciuitas muſcarū vel viroꝛum.

Hec nota determīat obiectiōez q̄ de eo fieri pōt. ⁊ caleph obuiabat legi iam dare dando fratri nepoti ſuo filiā ſuam.

Nota q̄ caleph maluit ſeruare votū ſuū q̄ꝫ legem: q̄ interdicit matrimoniuꝫ cū filia fratris niſi forte lex itelligaẗ de filia fratrꝫ ex patre.

lxx. Redemptionem excelſarū ⁊ redēptionē humiliū. ſubaudi fluentoꝛum.

De reditu duaꝝ tribuū ⁊ dimidie
Capitulum. XV.

e **Odem tempoꝛe** cū iā quartuſdecim⁹ trāſiſſet annus: dixit ruben ioſue ⁊ gad ⁊ dimidie tribui manaſſe. Feciſtis q̄ ꝑcepit vobis moyſes famul⁹ dei. Et qꝛ dedit dn̄s fratribus veſtris quietē, reuertimini ad terraꝫ poſſeſſionis veſtre. ita dūtaxat vt cuſtodiatis legē dei: ⁊ colatis eos: nec eatis p⁹ deos alienos, qꝛ arcam ⁊ tabernaculū nō habebitis. Fratres ſumus ⁊ ſerui vnius dei: licꝫ interiecto flumine ſeparemur. In multa ſubſtantia reditis: diuidite eā cū fratribus qui remanſerūt. Qui reuertentes venerūt ad tumulos ioꝛdanis. Sic em̄ dictus eſt locus ꝑ quē tranſierunt. alius per quē tranſierunt filij iſrael dicitur vada ioꝛdanis. Et edificauerūt iuxta ioꝛdanē altare infinite magnitudinis: vocantes hoc nomine illud. Teſtimoniū noſtrū q̄ dn̄s ipſe eſt deus. Videturqꝫ Joſephus velle q̄ altari ſuperinſcripſiſſent illud. Cumqꝫ rediſſent ad propꝛia nunciatū eſt ioſue ⁊ his qui remāſerant de edificatiōe altaris. ⁊ arbitrati ſunt illos erexiſſe illō: vt immolarēt ſuꝑ eo victimas, quod non licebat niſi ſuꝑ altare quod ſtatuerat deus ante tabernaculū. Cūqꝫ arripuiſſent arma vt delerent eos de cōſilio: miſſus eſt ad eos phinees ⁊ decē honoꝛati cum eo: qui dixerunt ad eos. Que eſt iſta trāſgreſſio. Cur reliquiſtis deū iſrael ⁊ cultū eius: edificantes vobis altare ſacrilegum. At illi reſponderunt. Abſit a nobis hoc ſcelus. alioquin de⁹ ipſe querat ⁊ iudicet. Sed timuimus ne cras dicerent filij veſtri filijs noſtris. quid vobis ⁊ nobis. Quid vobis ⁊ dn̄o deo iſrl'. Terminum poſuit dn̄s inter nos ⁊ vos. Quāobrem memoꝛiale hoc ereximus in ſignum: q̄niā fratres veſtri ſumus ⁊ deicole vobiſcū. His auditis placatus eſt phinees. Et cum retuliſſet verba hec ad omnē populū laudauerunt deū. Hic videtur quibuſdā factum eſſe quod legitur in libro iudicū. q̄ angelus domini tranſierit de galgala ad locum flentium. Sꝫ qꝛ potius videẗ Auguſtino hoc factum eſſe poſt moꝛtē ioſue. nō em̄ auſi fuerūt filij iſrael eo viuente apte recedere a deo. nos illud loco ſuo explicabimus.

De federe qō ſtatuit populus ad deum.
Capitulum. XVI.

e **Voluto aūt mul**to tp̄e cōgregauit ioſue oēm iſrael in ſichim: ⁊ ait. Ego hodie ingredioꝛ viā vniuerſe carnis. ⁊ ſcio vos pronos ad irritanduꝫ deū. Eligite hodie qō placet: cui potiſſimū ſeruire debeatis. vtrū dijs q̄bus ſeruierunt patres noſtri in meſopotamia. an dijs amoꝛreoꝝ in quoꝛum terra habitatꝭ. ego aūt ⁊ dom⁹ mea ſeruiemus dn̄o. Et ait popul⁹. Dn̄o ſeruiem⁹: abſit vt ab eo